

Bettina Göschl
Klaus-Peter Wolf

Detectivii de la Marea Nordului

*Misterioasa casă
de pe dig*

Ilustrații de Franziska Harvey
Traducere de Laura Udrea

Familia Janssen

*Mick – un tată perfect
în orice situație*

Artist și scriitor,
își iubește copiii mai
presus de orice.

*Sarah – o mamă
dedicată trup și suflet*

Cântăreață
și actriță

Instrumentele unui adevărat detectiv

Telescop,
lanternă și
șperacle

Lupă

**Lukas – cel mai
bun tehnician**

Fratele Emmei nu are
mână bună doar pentru
camerele digitale.

Emma – înțeleapta

Capul ei roșcat
e plin de idei bune!

Aparat foto
cu obiectiv

Jurnalul
unchiului

Capitolul 2

leșiră din mașină
și priviră luna ce se
ascundea după un
nor negru și îi privea
de acolo curioasă, ca
pe niște intruși. Ploaia
se opri. Dar sufla încă un
vânt rece.

– Asta-i casa..., spuse
ironic Lukas. Arată la fel de
bine precum castelul lui
Dracula.

Emma părea paralizată
cu elefantul roșu sub
un braț. În cealaltă
mână ținea cutia

frigorifică în care se afla peștele congelat. O cioară țipă ascuțit, în chip de salut, și zbură peste un jgheab de piatră.

Mick Janssen scoase inelul de chei vechi care îi fusese trimis de notar. Cea mai lungă cheie, din fier forjat, ar trebui să fie de la poartă.

– Omule, ce întuneric e! gemu Mick. Luminează aici, Lukas!

– Uite, tată, ce e acolo în noroi? E cutia poștală? Iar cheile astea ruginite le poți vinde la bucată pe eBay. Poarta este deschisă.

Emma trecu prima prin poarta deschisă și așeză cutia frigorifică pe treptele de la intrarea în casă. Îi plăcea aleea largă acoperită cu pietriș ce ducea spre intrarea principală. Era cea mai potrivită intrare pentru o prințesă. Își putea imagina grădina asta sălbatică plină de fluturi multicolori, așa cum probabil fusese pe vremuri.

În Oberhausen și-a dorit mereu o grădină mare. În casa veche, pe balcon, înfloreau câteva primule primăvara, iar vara aveau floarea-soarelui. Aici însă ar fi spațiu pentru un câmp întreg cu flori. Lukas urcă pe verandă urmat de tatăl său. Priviră amândoi la jghebul spart. Jumătate din el atârna, amintind de toboganul cu apă de la Aquapark din Oberhausen. Țeava se termina înainte de a ajunge în butoiul în care se colecta apa de ploaie, scurgându-se în cascadă pe pământ.

– Superconstrucție! rânji Lukas. Unchiul nostru, celebrul Theodor C. Janssen, a fost, cu certitudine, un meșter înfricoșător de bun.

Mick Janssen încercă fiecare cheie de pe inel pentru a descuia ușa, dar niciuna nu se potrivește. Emma se mișcă nervoasă de pe un picior pe altul.

– Tată, grăbește-te, te rog...

Mick Janssen își vârâ un fir de păr roșcat după ureche.

– Fir-ar să fie! Ușa asta e blocată!

Lukas îl împinse ușor în lateral.

– Lasă-mă și pe mine să încerc!

Lukas trase de câteva ori de ușă. Cheile se mișcaseră înainte și înapoi cu un zornăit puternic. Într-un final, ușa grea de lemn scrâșni. Fusesse greu de deschis pentru că un adevărat morman de ziare se afla în spatele ei, aruncate acolo de băiatul care le aducea zilnic.

Mirosul de vechi îi lovi de îndată. Mick Janssen mormăi ceva, apoi căută întrerupătorul. Apăsă de două ori, dar nimic. Întuneric.

– Ori e becul spart, explică el, ori au sărit siguranțele.

Lukas luminează cu lanterna mijlocul camerei. În lumină, părea că un grup de fantome stăteau în jurul unei mese grele din lemn. Speriat, băiatul scapă lanterna, care se rostogoli la picioarele tatălui său.

– Prefer s-o întind de aici la toaletă, strigă Emma și ieși înapoi în grădină.

Bărbatul luă lanterna și luminează de jur-împrejurul camerei. Descoperi un șemineu mare. Într-unul dintre colțuri, recunoscuse ceasul bunicului, de înălțimea unui om, acum plin de praf. Din tavanul înalt atârna un candelabru impunător cu opt brațe.

În jurul mesei mari nu se aflau stafi, însă scaunele cu spătare înalte fuseseră acoperite cu cearșafuri albe, pentru a fi protejate de praf. Lukas trecu peste o blană de urs polar întinsă pe podeaua de lemn.

– Mortal bătrânu', tată! Și în peștera asta se presupune că vom trăi de acum încolo? Miroase a întuneric și a singurătate.

Emma târî în casă cutia frigorifică.
– Să vedem ce e de făcut. Dacă
găsim niște lumânări, vom avea lumină.
Și trebuie să deschidem și încălzirea.

